

freds hermed virkede Retten yderligere til Undgaelse af fremtidige Stridigheder ved at faa Parterne til at enes om en Gennemsnitsløn for 1896 og 1897.

I Berlin har Arbejdsretten, der som omtalt traadte i Virksomhed den 10de April 1893, i Aaret 1895 paa Grund af forskellige Arbejdsstridigheder, som i hurtigt Tempo fulgte efter hinanden i Efteraaret s. A., tvende Gange fungeret til Tilvælgelse af Stridsforagsmaal, men med forskelligt Resultat. I første Tilfælde drejede det sig om en Lønningsstridighed mellem Tornisterfirmaet Vog Söhne og dets Arbejdere, og Retten traadte i Funktion paa Foranledning af Arbejderne, til hvilke Arbejdsgiverne sluttede sig. Det lykkedes Retten, efter at have afholdt flere Møder i en Uge og efter at have bragt fuldstændig Klarhed i Sagen ved Tilvejebringelse af et fuldstændigt Oplysningsmateriale, at hidkalde Overenskomst mellem de stridende Parter. Ifølge saa gunstigt gik det i det andet Tilfælde, hvor Forligsforhandlingerne paabegyndtes efter Opfordring fra en Del af Berlins Visteforholdere, hvortil senere disses Arbejdsgivere sluttede sig. Her blev der ligeledes affaet en Voldgiftskendelse, der imidlertid strandede paa Arbejdernes Modstand. Desuden har Arbejdsrettens Virksomhed endnu tvende Gange været paakaldt fra Arbejdernes Side, men Sagens videre Fremme er strandet paa Arbejdsgivernes Modstand.

[The following text is extremely faint and largely illegible, appearing to be a continuation of the report or a list of cases. It contains several lines of text that are difficult to decipher due to low contrast and bleed-through.]